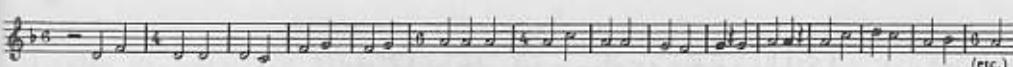

فهرست مندرجات

۳۲	گرال‌های آلمانی	۹	مفهوم سبک در موسیقی چیست؟
۳۳	موسیقی آوازی غیرمذهبی	۹	دوره‌های تاریخ موسیقی
۳۴	مادرگال‌های دوره‌ی ایزابت	۱۰	ملودی
۳۷	موسیقی کلیسايی در انگلستان	۱۰	هارمونی
۳۸	موسیقی قرن شانزدهم و نیز	۱۰	ربتم
۳۸	موسیقی برای سازها	۱۰	رنگ صوتی
۳۹	سازهای دوره‌ی رنسانس	۱۱	فرم
۴۲	موسیقی ساز‌شناختی دار دوره‌ی ایزابت	۱۱	بات
۴۴	ویژگی‌ها		
۴۴	نکالیف	۱۲	موسیقی قرون وسطاً (۱۴۰۰-۸۰۰)
		۱۳	آواز اولیه
۴۶	تكلیف ویژه‌ی یک	۱۴	آرگانوم موازی
		۱۵	آرگانوم آزاد
۴۹	موسیقی باروک (۱۷۵۰-۱۶۰۰)	۱۵	آرگانوم ملیمانیک
۵۰	مونودی	۱۶	آرگانوم آئرندام
۵۱	تحتین اپراها	۱۷	سبک دیسکانت و کلاوسولا
۵۲	سبک جدید و سبک قدیم	۱۹	موت‌ها
۵۴	أراثوریو	۲۰	ترانه‌ها و موسیقی‌های رقص قرون وسطاً
۵۶	موسیقی سازی	۲۱	سازهای قرون وسطاً
۵۸	سویت	۲۳	آرس نوا (هتر جدید)
۵۹	سونات‌های باروک	۲۶	ویژگی‌ها
۶۰	کنسرتو گروسو	۲۶	نکالیف
۶۲	ارکستر		
۶۳	ویژگی‌ها	۲۹	موسیقی رنسانس (۱۴۵۰-۱۶۰۰)
۶۳	نکالیف	۳۰	موسیقی کلیسايی
		۳۱	هلند و ایتالیا

			موسیقی کلاسیک (۱۷۵۰-۱۸۱۰)
۱۰۰	تکلیف و بیزهی سه	۶۵	
		۶۷	ارکستر
۱۰۳	موسیقی قرن بیستم (۱۹۸۰-۱۹۱۰)	۶۸	موسیقی برای پیانو
۱۰۴	ویزگی‌ها	۶۹	سونات‌ها
۱۰۶	امپرسیونیسم	۶۹	سمفونی
۱۰۷	ملی گرایی قرن بیستم	۷۱	فرم سونات
۱۰۸	تأثیرات موسیقی جاز	۷۴	کنسرتو
۱۰۹	پلی تالیته	۷۵	آپرا
۱۰۹	آنالیته	۷۹	ویزگی‌ها
۱۱۰	اکسپرسیونیسم	۷۹	تکالیف
۱۱۱	سریالیسم یا موسیقی دوازده‌نتی		
۱۱۴	نوکلاسیسیسم (کلاسیسیسم جدید)	۸۱	تکلیف و بیزهی دو
۱۱۵	مواد موسیقایی جدید، صدای جدید		
۱۱۶	موسیقی گنگریت	۸۳	رمانتیسم قرن نوزدهم (۱۸۱۰-۱۹۱۰)
۱۱۶	موسیقی الکترونیک	۸۵	ارکستر
۱۱۷	سریالیسم مطلق	۸۵	لید آلمانی
۱۱۸	موسیقی شانس	۸۶	موسیقی برای پیانو
۱۲۰	تکالیف	۸۸	موسیقی برنامه‌ای
		۹۱	کنسرتو
۱۲۱	تکلیف و بیزهی چهار	۹۲	موسیقی - نمایش‌های واگنر
		۹۴	ملی گرایی قرن نوزدهم
۱۲۳	نمایه‌ی فارسی	۹۶	موسیقی گرمال قرن نوزدهم
۱۲۵	جدول خلاصه	۹۶	دوره‌ی نهایی رمانیسم
۱۲۶	فهرست سی‌دی‌ها	۹۸	ویزگی‌ها
		۹۸	تکالیف

آنها بسیار مورد توجه بود. نوع خاصی از فانتازیا به نام این نومین^۱ (به معنی بی‌نام) یک کانتوس فیرموس بود که در حول آواز اولیه *Gloria Tibi Trinitas* ساخته شد، همچنان که در بندیکتوس مسی از جان تاورنر نیز استفاده شده است:

۱۵ به این نومین برای بیج و بول اثر ویلیام پرددگوش کنید. کانتوس فیرموس که به صورت نت‌هایی با ارزش زمانی زیاد نوشته شده، در بخش میانی اثر پنهان شده است و دیگر بخش‌ها آزادانه در اطراف آن تبیده شده‌اند.

در بسیاری از خانه‌های دوره‌ی البرزابت، علاوه بر ریکوردرها، لوت و ویولوها، یک ساز شستی دار چون ارگ خانگی، کلاویکور (که در آن گُوهای باریک فلزی – که تانزانت نامیده می‌شدند – به سیم‌ها ضربه می‌زدند) یا ویرزینال – متداول‌ترین ساز این گروه – نیز وجود داشت. ویرزینال در واقع شکل ساده‌ای از هارپیسیکور بود که تنها یک سیم به هر نت اختصاص می‌یافت و سیم‌های آن به موازات شستی‌ها قرار داشت.

موسیقی ساز شستی‌دار دوره‌ی البرزابت

بیشتر آهنگسازان عصر البرزابت برای ویرزینال قطعاتی نوشته‌ند و به‌زودی سبکی متمایز و مؤثر که متناسب با ساز شستی دار بود ابداع نمودند: بخش‌کردن آکوردها، استفاده از تزیباتی ظرف و بدیع و اجرای سریع گام‌ها و پاسازهای روان و سیال. از میان مجموعه‌های متعدد قطعات ویرزینال، مشهور‌ترین آنها بارتیا^۲ – تختین موسیقی‌ای که تا آن زمان برای ویرزینال چاپ شده بود – شامل ۲۱ قطعه از پرده، بول^۳ و گیبونز و کتاب ویرزینال فیتزویلیام^۴ بود. این کتاب حدود ۳۰۰ قطعه از بسیاری آهنگسازان عصر البرزابت را دربر می‌گرفت.

برخی از این قطعات همچون فانتازیاهای، قالبی کنتربیوآنی دارند. قطعات دیگر، تنظیم‌هایی از آهنگ‌های عامیانه روز، و بسیاری دیگر موسیقی‌های رقص، مانند آلمان^۵ و گُرانتو^۶ هستند. اغلب با موسیقی‌های رقصی که به صورت دو قسمتی نگاشته شده‌اند مواجه می‌شویم که از حیث ریتم و حالت در نقطه‌ی مقابل دیگری قرار می‌گیرند – یک پاوان^۷ آهسته و باشکوه یا دو ضرب در هر میزان که به‌دبیال آن یک گالیارد^۸ سبک سه ضربی می‌آید.

۱۶

به پاوان و گالیارد از سالیسبوری^۹ از ویلیام پرددگوش کنید که برای وزیر البرزابت اول نوشته شده است.

1. In nomine

2. Parthenia

3. Bull

4. Fitzwilliam

5. alman

6. coranto

می جویند. این آکوردها نیز غالباً به جای حل شدن در یک آکورد مطبوع، در آکوردهایی که نامطبوع ترند ادغام می شوند.

صحتهای احساسی از
زینکنبرد

تکلیف ۶۵

به قسمتی از یک اپرای واگنر گوش کنید و پس موسیقی اپرانویس بزرگ دیگری را ز دوره‌ی رماناتیک بشنوید، به عنوان مثال، وردی یا پوچنی.

توضیح دهد هر آهنگساز برای دست‌بایی به تأثیر کامل مورد نظر خود چه می‌کند (مثلًاً نوع بافت موسیقی، ملودی و هارمونی‌هایی که استفاده می‌کند یا نوع ارکستر و تعادل میان ارکستر و صدایها).

**ملی‌گرایی
قرن نوزدهم**

موسیقی آلمانی در میانه‌ی قرن نوزدهم، موسیقی را تقریباً به طور کامل تحت سیطره‌ی خویش داشت. حدوداً در همین زمان، آهنگسازان کشورهای دیگر — به ویژه روسیه، بوهم (که بعداً بخشی از چک‌اسلوواکی شد) و نروژ — احساس کردند که باید خود را از این تأثیرات برهاند و سبک موسیقایی خویش را کشف کنند. این اینده متنه‌ی به نوعی رماناتیسم شد که ملی‌گرایی^۱ نام گرفت.

ما آهنگسازی را ملی‌گرایی نامیم که آگاهانه احساسات خویش را برای کشور خود قویاً در موسیقی ابراز کند یا چاشنی خاصی به موسیقی بیفراید که از آن طریق ملیت او به آسانی قابل تشخیص باشد. راه‌های اصلی انجام این کار استفاده از نغمه‌ها یا ریتم‌های رقص‌های بومی و یا اقتباس صننه‌هایی از زندگی مردم، تاریخ و افسانه‌های یک سرزمین به عنوان مبنای برای آثاری همچون اپرایها و پوئم سمعقونی‌ها است.

[اصلی]
[معکوس]

[برگردان]
[برگردان معکوس]
[معکوس]

هر کدام از این شکل‌های سری نت‌ها می‌توانند انتقال^۱ داده شوند تا از هر کدام از نت‌های گام کروماتیک شروع شوند. آهنگساز سپس می‌تواند هر کدام از این صورت‌ها را به شکل افقی به کار گیرد و تم‌ها را بازارد (که می‌توانند به شکلی کنتریوآنی در هم تبیه شوند) و یا به شکل عمودی از نت‌ها برای ساختن آکورد‌هایی که هارمونی پشتیبان را ایجاد می‌کنند استفاده نمایند. البته در هر حالت، سری، تنها مواد اولیه را برای آهنگساز فراهم می‌کند — ردیفی از نت‌ها. او باید در شیوه‌ای که از سری نت‌ها برای خلق تم‌ها و آکورد‌ها استفاده می‌کند؛ در روشی که ریتم را به کار می‌گیرد؛ رنگ‌های صوتی‌ای که انتخاب می‌کند و در بافتی که خلق می‌نماید، مهارت و خلاقیت خویش را به کار گیرد.

سری نت‌هایی که در بالانشان داده شده‌اند توسط شوتبرگ برای واریاسیون‌هایی برای ارکستر، اپوس ۳۱ طراحی شده‌اند. پس از یک مقدمه (که حدوداً یک دقیقه و پانزده ثانیه طول می‌کشد و با یک مکث پایان می‌یابد) و بولن‌سل‌ها تم را شروع می‌کنند. این شامل اجرای سری نت‌ها در هر چهار شکل آن است، به ترتیب: (۱) شکل اصلی، (۲) برگردان معکوس، (۳) برگردان و (۴) معکوس. شوتبرگ ۲ و ۴ را انتقال می‌دهد و بالطبع هر نت از سری نت‌ها می‌توانند در هر اکتاوی ظاهر شوند. هارمونی‌های همراهی کننده شامل نت‌های سری هستند که بر روی هم به صورت عمودی قرار گرفته‌اند تا آکورد‌ها را شکل دهند.

[اصلی]
[برگردان معکوس]
[برگردان]
(Vlns.)
[معکوس]

شاگردان شوتبرگ، برگ و پیرن، نیز از سریالیسم، هرجند به شیوه‌های متفاوت، استفاده کردند. برگ برخورداری آزادانه‌تر داشت و نت‌های سری را خارج از ترتیب‌شان